

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **A. T. N., IČO ...**
 sídlem ...
 (dříve ...)

 zastoupena advokátem JUDr. Matoušem Jírou
 sídlem 28. Října 1001/3, Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
 sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2015, č. j. 1588-2/2015-900000-304.5

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2015, č. j. 1588-2/2015-900000-304.5 (dále jen *napadené rozhodnutí*), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 14. 11. 2014, sp. zn. 60734-17/2013-510000-12 (dále též rozhodnutí správního orgánu I. stupně), kterým bylo rozhodnuto, že žalobce je odpovědný za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon o ochraně spotřebitele*), porušením zákazu používat nekalé obchodní praktiky zakotvené v § 4 odst. 3 a § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, spočívající v tom, že dne 8. 4. 2013 v 10:30 v prodejně označené názvem „T. N. VELKOOBCHOD – MALOOBCHOD“ nacházející se v budově označené jako A5 v areálu velkoobchodu SAPA na adrese ..., jakožto prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele skladoval za účelem dalšího prodeje nebo nabízel k prodeji spotřebitelům ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) a písm. n) bod 1. a bod 2. zákona o ochraně spotřebitele.

Žalobce namítl, že nebyl prodávajícím dle zákona o ochraně spotřebitele, neboť je provozovatelem velkoobchodu a cílil výhradně na podnikatelskou klientelu, nikoli na spotřebitele. Prezentace zboží v prodejně nebyla uzpůsobena spotřebitelskému prodeji. Je zcela nepřipustné, aby správní orgány označovaly tento způsob prodeje zboží za jeden z důkazů o tom, že se jedná o zboží porušující práva třetích osob. Zboží si může zakoupit jen osoba se živnostenským oprávněním. Zavádějící je argument žalovaného, že předmětný způsob prodeje je typický pro prodejny provozované podnikateli vietnamské národnosti. Pokud žalobce zboží spotřebitelům neprodává, nelze jej označit za prodávajícího ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele. Tržnice SAPA je určena převážně pro podnikatele a i kdyby byl v celém areálu tržnice SAPA jediným subjektem, který obchoduje výhradně s podnikateli, musel k tomu správní orgán přihlídnout a nemohl jej za prodávajícího ve smyslu zákona o ochraně spotřebitele považovat.

Dále žalobce namítl, že v žádném případě nebylo možné dovozovat z toho, že se jedná o hračky, že zákazníci jsou nezletilé osoby. Žádné dítě v obchodě žalobce nikdy zboží nenakoupilo, neboť by nemohlo splnit požadavek mít živnostenské oprávnění. Odkaz na existenci školy v blízkosti tržnice není důkazem o prodeji zboží nezletilým osobám.

Žalobce zopakoval, že žádnému spotřebiteli nikdy žádné zboží neprodal. Pokud měl správní orgán za to, že toto tvrzení nebylo pravdivé, měl prokázat opak.

Žalobce poukázal na to, že se správní orgán nezabýval jeho tvrzením, že prodávané zboží našel v prostorách prodejny, když si ji pronajal, nějakou dobu je skladoval a teprve krátký čas před provedením kontroly je zkusil nabídnout k prodeji. Nešlo o zboží, na jehož prodej by se žalobce specializoval a u nějž by byl schopen určit, zda se jednalo o originál či padělek. Nadto porušení vlastní ochranné známky předmětným zbožím nebyl schopen určit ani sám vlastník ochranných známek „Hannah Montana“, „Mickey Mouse“ a „Disney“. Skutečnosti uváděné správními orgány, kterými je odůvodňován jejich závěr,

že se jedná o zboží porušující některá práva duševního vlastnictví třetích osob, nevypovídají o tom, zda se jedná o výrobky originální či padělané. U předmětného zboží není postaveno najisto, zda se nejednalo o zboží druhé jakosti, určené výrobcem na méně důležité a méně prestižní trhy ve východní Evropě či Asii.

2. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že tvrzení, že zboží v prodejně žalobce si mohou zakoupit pouze podnikatelé, pokládá za účelové. K návrhu na důkaz výsledkem zaměstnanců žalovaný poukázal na to, že při kontrole dne 8. 4. 2013 (viz protokol o kontrole č. j.: 60734/2013-510000-61) byl po celý její průběh mezi 10:30 až 23:00 přítomen pouze žalobce. Vzdálenost cca 400 m mezi tržnicí SAPA a Základní školou, Předškolní 420/5, 14800 Praha 4 – Kunratice byla žalovaným uvedena tzv. „vzdušnou čarou“. Přímo v areálu tržnice SAPA se nachází GD-ŠKOLA (Libušská 319, 140 00, Praha 4). V průběhu řízení nebyla zjištěna žádná skutečnost zakládající jakoukoli pochybnost o tom, že dotčených 22 248 ks výrobků porušuje některá práva k vyjmenovaným ochranným známkám a že žalobce tyto výrobky v kontrolované prodejně skladoval za účelem prodeje nebo je nabízel k prodeji spotřebitelům, že žalobce tímto jednáním porušil ustanovení § 4 odst. 3 a § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, že se dopustil správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele a že pokuta uložená mu za tento správní delikt v částce 220 000 Kč odpovídá danému případu a že nemohla být pro žalobce likvidační. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
3. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývají následující podstatné skutečnosti.
4. Dne 8. 4. 2013 od 10:30 provedli pracovníci Celního úřadu pro hl. město Prahu kontrolu v provozovně velkoobchod a maloobchod „T. N.“ v areálu velkotržnice SAPA na adrese Libušská 319/126, Praha 4 – Písnice, budova označená jako A5. Kontrolní zjištění byla zachycena v protokole o kontrole ze dne 8. 4. 2013, č. j.: 60734/2013-510000-61 (dále jen *protokol o kontrole*). Kontrola byla zaměřena na dodržování § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele. Kontrolou prodejny a skladových prostor žalobce bylo zjištěno, že se zde nachází zboží podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví, neboť bylo označeno způsobem stejným nebo zaměnitelným s registrovanými ochrannými známkami Petshop, The Smurfs, Star Wars, Madagaskar, Angry Birds, Gormiti, Ice Age, Spongebob, Mickey Mouse, Hannah Montana, Tweety (Warner Bros). Jednalo se o propisky, penály, samolepky, teploměry, hračky a postavičky z kreslených seriálů, které se nacházely po celé prodejně a ve skladu, celkem 22 528 výrobků (dále též *zboží*). Žalobce k tomuto zboží nepředložil žádný dodací list či nabývací doklad. Při kontrolním zjištění kontrolní pracovníci pořídili fotodokumentaci zboží.
5. Dne 6. 8. 2013 byl sepsán protokol o zjištěném důvodném podezření z porušení právních předpisů, č. j. 60734-14/2013-510000-61, TR/CZ510000/13/00217 (dále jen *protokol o zjištěném důvodném podezření*), v němž s odkazem na tam specifikovaná odborná vyjádření k porušení práv z ochranných známek zboží bylo uvedeno, že se žalobce dopustil nekalé (klamavé) obchodní praktiky podle § 4 odst. 3 a § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona.
6. Dne 11. 9. 2014 rozhodl správní orgán I. stupně příkazem, č. j.: 133045/2014-510000-12 (dále jen *příkaz*), že žalobce jakožto prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele skladoval za účelem dalšího prodeje nebo nabízel k prodeji spotřebitelům ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele tam uvedené

zboží porušující některá práva duševního vlastnictví ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) a písm. n) bod 1. a bod 2. zákona o ochraně spotřebitele, za což mu uložil podle § 24 odst. 10 písm. d) téhož zákona pokutu ve výši 220 000. Podáním odporu byl tento příkaz ze zákona zrušen a řízení zahájené dne 17. 9. 2014 ve výše uvedené věci pokračovalo.

7. Dne 15. 10. 2014 proběhlo ústní jednání ve věci předmětného správního deliktu, při kterém právní zástupce žalobce uvedl, že zboží na kontrolované prodejně zůstalo po předchozím nájemci prostor, žalobce se při svém podnikání zaměřuje na prodej zboží jiného druhu. Předmětné zboží tvořilo pouze malou část a po jeho zabavení, ačkoli probíhaly další prohlídky v prodejně, už nebylo žádné zboží porušující práva třetích osob nalezeno. Žalobce nemohl rozlišit, co je originálním zbožím a co padělkem. Tržnice SAPA není dostupná a přístupná pro nezletilé a žalobce cílí na podnikatele, když jeho prodejna byla především velkoobchodem.
8. Dne 14. 1. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, v němž rozhodl, že žalobce je odpovědný za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele porušením zákazu používat nekalé obchodní praktiky zakotvené v § 4 odst. 3 a § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, spočívající v tom, že dne 8. 4. 2013 v 10:30 v prodejně označené názvem „T. N. VELKOOBCHOD – MALOOBCHOD“ nacházející se v budově označené jako A5 v areálu velkoobchodu SAPA na adrese ..., jakožto prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele skladoval za účelem dalšího prodeje nebo nabízel k prodeji spotřebitelům ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) a písm. n) bod 1. a bod 2. zákona o ochraně spotřebitele. Za toto jednání mu byla podle § 24 odst. 10 písm. d) téhož zákona uložena pokuta ve výši 220 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, kdy odvolací námitky byly totožné s námitkami žalobními. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný popsal dosavadní průběh řízení. K námitce, že žalobce není prodávajícím ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, poukázal na to, že sám odvolatel prodejnu označil i jako maloobchod. Způsob prezentace zboží nedokládá, že by se jednalo výhradně o velkoobchod. Rovněž fakt, že některé zboží je opatřeno nalepenými cenovkami, prokazuje, že v kontrolované prodejně bylo zboží skladováno za účelem dalšího prodeje a bylo nabízeno k prodeji i spotřebitelům ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tvrzením žalobce, že tržnice SAPA je určena výhradně k provozování velkoobchodu. V tržnici se nachází jak velkoobchodní tak maloobchodní prodejny, jsou zde provozovány i různé služby. Vzdálenost tržnice od středu města, malé množství chodníků, dopravní dosažitelnost to jsou hlediska, která neprokazují charakter prodeje probíhajícího v tržnici. Způsob prodeje byl jedním z mnoha posuzovaných aspektů, které ve vzájemné souvislosti prokazují, že předmětné zboží porušuje některá práva duševního vlastnictví a že toto zboží bylo skladováno za účelem dalšího prodeje a bylo též nabízeno k prodeji konečným spotřebitelům. K otázce možnosti, aby zákazníci byli nezletilí, žalovaný uvedl, že do tržnice nemají děti zakázaný vstup. Žalobce své tvrzení, že žádné zboží nikdy žádné dítě v jeho prodejně nenakoupilo, nijak nedoložil. Žalovaný poukázal na to, že ve vzdálenosti cca 400 m vzdušnou čarou od tržnice se nachází základní škola, tržnice je tedy v dosahu dětí. Klamavá praktika byla zaměřena především na děti, když posuzované zboží tvořily zejména hračky. Pro posouzení není rozhodná hodnota zboží, žalobce nedoložil, že

se jedná o zboží vyřazené z prodeje obchodními řetězci nebo specializovanými obchody. Z hlediska odpovědnosti žalobce není rozhodné, od koho zboží nakoupil. Žalovaný doplnil, že kvalita zboží, jeho obalů a jeho označení neodpovídá kvalitě výrobků a obalů a způsobu zákonem stanoveného označení těchto výrobků prodávaných obchodními řetězci či specializovanými obchody. K tvrzení žalobce, že celní úřad nezohlednil to, že zboží se v prodejně již nacházelo a že nemohl rozpoznat, zda se jedná o padělky či nikoliv, žalovaný uvedl, že způsob nabytí není pro posouzení dané věci podstatný. S tvrzením, že zboží se již v prodejně nacházelo, se celní úřad vypořádal, odpovědnost žalobce v daném případě je však odpovědností objektivní, žalobce byl povinen skladovat za účelem prodeje a nabízet k prodeji jen takové zboží, které žádá práva duševního vlastnictví neporušuje. Dle žalovaného měl žalobce dostatek informací a indicií k tomu, aby mohl sám určit, zda zboží porušuje tato práva. Celní úřad zajištěné zboží posuzoval zejména podle fyzického vzhledu. Úvaha, zda dotčené zboží porušuje některá práva k duševnímu vlastnictví, vychází z popsanych a přípustných kritérií. Způsob prodeje byl pouze jedním z hodnotících faktorů. Celní orgán měl k dispozici i vyjádření vlastníků ochranných známek. Pokud žalobce předložil vyjádření vlastníka ochranných známek „Hannah Montana“, „Mickey Mouse“ a „Disney“, tato celní úřad odmítl, neboť fotodokumentace prokazuje jednoznačně, že v případě tohoto zboží se jedná výrobky porušující práva k duševnímu vlastnictví. Z údajů uvedených na zboží lze vyloučit, že se zboží na území dostalo legální cestou. Závěrem žalovaný konstatoval, že v řízení byla respektována práva žalobce, že celní úřad zjistil v potřebném rozsahu skutkový stav a výši uložené pokuty řádně odůvodnil.

10. Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce zdůraznil, že v rozhodné době tržnice SAPA byla určena výhradně pro nákup zboží podnikateli. Dále uvedl, že se v ní nenacházela žádná škola, vzhledem ke způsobu provozu uvnitř tržnice se v ní ani nemohly samostatně pohybovat děti. V řízení nebyl prokázán tvrzený charakter zboží a porušení práv vlastníků ochranných známek. Z důvodů uvedených v žalobě navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Poukázala na to, že pro závěr o naplnění skutkové podstaty deliktu není rozhodné, zda jak vlastník ochranné známky posuzuje porušení svých práv. Žalobcem předložené vyjádření nebylo pro závěry žalovaného právně významné.
11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud přihlédl k následující právní úpravě:
13. Podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele pro účely tohoto zákona se rozumí spotřebitelem fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání,
14. Podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele pro účely tohoto zákona se rozumí prodávajícím podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby,

15. Podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv se zakazuje. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky.
16. Podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele za klamavou obchodní praktiku se považuje také nabízení nebo prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, jakož i skladování takových výrobků za účelem jejich nabízení nebo prodeje a dále neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu v obchodním styku.
17. Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění platném v rozhodné době výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
18. K prvnímu žalobnímu bodu, v němž žalobce argumentoval, že nebyl prodávajícím ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, je třeba uvést, že z fotodokumentace z místa kontroly založené ve spise je zřejmé, jakým způsobem žalobce zboží prodával a komu byla tato nabídka určena. Kontrolovaná prodejna žalobce byla v souladu s § 17 odst. 7 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů označena údaji aktuálními ke dni kontroly, tj. ke dni 8. 4. 2013, tedy jménem a příjmením podnikatele, místem jeho podnikání a jeho identifikačním číslem (N. A. T., ..., IČO: ...), nad stříškou nad vchodem byla označena vývěsním štítem, na kterém byl modrým a červeným písmem vyveden text „T. N., VELKOOBCHOD – MALOOBCHOD, DOMÁCÍ POTŘEBY – HRAČKY – PARFUMERIA, KOSMETICKÁ – KANCELÁŘSKÉ – DÁRKY, UMĚLÁ KVĚTINA – PONOŽKY – RUČNÍKY, SMÍŠENÉ ZBOŽÍ“. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, maloobchod je způsob prodeje zpravidla menšího objemu zboží konečnému spotřebiteli, čemuž svědčí fotodokumentací zachycený způsob prodeje zboží v prodejně, kdy část zboží byla označena cenovkou a vystavena v regálech, stojanech, koších apod., aby si je zákazníci mohli odebírat do nákupních vozíků. Dle žalovaného je tento způsob maloobchodního prodeje běžný v prodejnách provozovaných zejména podnikateli vietnamské národnosti. Pro posouzení postavení žalobce jako podnikatele, na kterého se vztahují ustanovení zákona o ochraně spotřebitele, byl způsob prodeje pouze jedním z hledisek, která brala správní orgány obou stupňů do úvahy. Soud považuje za potřebné poukázat na to, že tržnice SAPA není určena výhradně k provozování velkoobchodních prodejen. V této otázce lze odkázat na bod 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný uvedl, že *je obecně známou skutečností, že do tržnice SAPA má přístup každý a jsou zde provozovány jak maloobchodní tak i velkoobchodní prodejny a různé služby (např. směnárny, školka, kadeřnictví, restaurace, atp. Na straně 11 správní orgán I. stupně uvedl: „...námitku ohledně toho, že do areálu tržnice SAPA nemají přístup děti a nezletilé osoby, vyvrací skutečnost, že se v tržnici SAPA nachází mateřská školka s celodenním provozem, což lze dohledat i ve sdělovacích prostředcích i škola připravující studenty na přijímací zkoušky na gymnázia, vysoké školy a na mezinárodní jazykové zkoušky a pořádající též kurzy češtiny pro cizince, jak lze vyčíst na elektronické adrese www.sapa-praha.cz/skola.html. Uvedené též vyvrací zkušenosti získané celním úřadem z jeho činnosti.“*
19. Dle názoru soudu žalobce své tvrzení, že provozoval pouze velkoobchod a že obchodoval pouze s podnikateli, nijak neprokázal. Naopak je třeba vycházet z toho, že tržnice je veřejně přístupná i pro spotřebitele, nelze tedy vyloučit možnost prodeje zboží spotřebiteli a to ani v případě žalobce. Označení provozovny, vystavení zboží, opatření

zboží cenovkami, to vše nasvědčuje tomu, že i tento způsob prodeje žalobce zamýšlel. Lze dovodit, že zboží skladoval a toto nabízel spotřebiteli k prodeji. Soud má za to, že během kontroly a následujícího správního řízení bylo dostatečně prokázáno, že žalobce provozoval i maloobchodní prodej cílený na běžné spotřebitele, jeho činnost tak naplňovala definici prodávajícího podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, proto bylo možné právní úpravu obsaženou v tomto zákoně vztáhnout i na činnost žalobce. V této souvislosti považuje soud za vhodné poukázat na to, že žalobce byl správním orgánem ohledně úvahy o výši pokuty vyzván, aby předložil své účetní doklady. Z těchto dokladů by bylo i zřejmé, jaké prodeje a s jakými subjekty uskutečňoval. Pokud žalobce tyto doklady k prokázání oprávněnosti svého tvrzení nepředložil, nemůže se dovolávat toho, že bylo rozhodnuto na základě nesprávně zjištěného stavu věci.

20. Tvrzení žalobce, že jeho zákazníky nebyly nezletilé osoby (děti), souvisí s prvním žalobním bodem, kdy žalobce tvrdil, že spotřebitelům své zboží vůbec neprodával. Soud souhlasí se správními orgány, že v průběhu kontroly a následujícího správního řízení byl prokázán opak (viz odůvodnění výše). Jelikož se v případě zboží jednalo o zboží – hračky či jiné předměty, kdy cílovou skupinou byli nezletilí, vzaly toto správní orgány do úvahy zvláště při ukládání sankce. Skutečnost, že tržnice SAPA není přístupná jen podnikatelům, ale i nepodnikatelům, tj. spotřebitelům včetně těch nezletilých, správní orgány dovodily z blízkosti školních zařízení, z nichž se některé nacházely přímo v areálu tržnice SAPA. Nelze vyloučit, že nezletilí spotřebitelé mohli přicházet do tržnice SAPA a do prodejny žalobce i v doprovodu dospělých zákazníků (spotřebitelů). Odkaz na existenci škol v samotné tržnici či v její blízkosti není tedy rozhodujícím důvodem pro závěr o porušení zákona o ochraně spotřebitele ze strany žalobce. Naopak jedná se pouze o podpůrné tvrzení, které konstatuje možnou přítomnost dětí v areálu tržnice. Správní orgány správně poukázaly na to, na jakou skupinu spotřebitelů je zboží zaměřeno. Není rozhodující, jaký byl počet dětí, které prodejnu navštívily. Stačí, že takové zboží je nabízeno, tedy působí na spotřebitele. I když by žádné dítě u žalobce nikdy nenakupovalo, tato okolnost by nemohla vést ke změně posouzení napadeného rozhodnutí. Dle názoru soudu bylo dostatečně prokázáno, že žalobce nabízel a skladoval zajištěné výrobky za účelem jejich nabízení spotřebitelům.
21. Dle žalobce bylo na správním orgánu, aby mu prokázal, že nějakému spotřebiteli zboží prodal. K tomu je třeba uvést, že v daném případě dle názoru soudu bylo správními orgány žalobci prokázáno, že nabízené zboží představovalo ve valné převaze zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví, konkrétně ochranné známky. Z dispozice obsažené v § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že se za klamavou obchodní praktiku považuje nejen prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, ale i jejich nabízení či skladování za účelem jejich nabízení atd., a minimálně v tomto rozsahu byl správní delikt žalobci prokázán. Správní orgány tedy nemusely prokazovat, že žalobce zboží spotřebiteli prodává, ale k prokázání naplnění skutkové podstaty deliktu obsaženého v § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele postačovalo, když bylo prokázáno, že žalobce zboží nabízel a že zboží skladoval, což vyplývá z pořízené fotodokumentace z místa kontroly ze dne 8. 4. 2013. Správní delikt je zákonem formulován jako ohrožovací správní delikt a postačuje tedy vznik nebezpečí oklamání. K závěrům o spáchání správního deliktu dospěly správní orgány na základě hodnocení samotného zajištěného zboží a jeho vizuální kontroly, ze zkušenosti z úřední činnosti a z odborných vyjádření dotčených vlastníků ochranných známek založených ve správním spise.

22. Odpovědnost za správní delikty je vystavěna na objektivním principu, zpravidla s možností liberace, tj. u odpovědnosti právnických osob a podnikajících fyzických osob není požadováno naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty správního deliktu (přestupku). To znamená, že posouzení, zda žalobce jednal či nejednal záměrně (což evokuje úmysl přímý v intencích trestního práva), bylo z hlediska naplnění skutkové podstaty správního deliktu irelevantní (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2008, č. j. 9 As 36/2007 – 59). Relevantní je objektivní stránka věci, totiž nabízení nebo prodej nebo skladování za účelem nabízení nebo prodeje, subjektivní stránka deliktního jednání je naplněna již srozuměním prodávajícího s tím, že spotřebitel může být oklamán (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2013, č. j. 3As 27/2012 – 25).
23. K tvrzení žalobce, že nebyl schopen určit, zda se jedná o padělky či originály nižší kvality určené pro asijské a východní trhy, soud považuje za potřebné zdůraznit, že v daném případě správní orgány uvedly konkrétní znaky, podle kterých muselo být zřejmé, že se jedná o padělky. Soud se ztotožňuje s hledisky, ze kterých správní orgány vycházely při odůvodnění závěru, že žalobci muselo nebo alespoň mělo být zřejmé, že se jedná o zboží porušující práva duševního vlastnictví. Vyhodnocení vzhledu výrobků včetně obalů, použitého materiálu, zpracování, označení, kdy absentovaly právními předpisy předepsané údaje (materiálové složení, recyklace obalů, údaje o dovozci, distributorovi a výrobci, absence čísel výrobních šarží, absence údajů o vlastních předmětných ochranných známkách), absence čárových kódů GTIN či použití samolepících štítků s neexistujícími čárovými kódy GTIN nebo s čárovými kódy GTIN evidovanými na jiné osoby nežli jsou vlastníci ochranných známk, použití různých ochranných známk patřících různým vlastníkům na jednom výrobku, jako skutečností prokazujících, že se jedná o zboží porušující práva duševního vlastnictví a závěr o tom, že tyto nedostatky jsou natolik zřejmé, že žalobci muselo nebo alespoň mělo být zřejmé, že se nejedná o originální výrobky a že je tedy takto označené nemůže nabízet a prodávat, nebo skladovat za účelem nabízení a prodeje mají dle názoru soudu oporu v provedeném dokazování a soud se závěry učiněnými správními orgány obou stupňů ztotožnil. Celní úřad si vedle vlastního vyhodnocení vyžádal od jednotlivých majitelů ochranných známk odborná vyjádření jako další listinné důkazy, tato vyjádření pak byla jedním z podkladů rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nešlo však o stěžejní podklady rozhodnutí, neboť k závěrům o spáchání správního deliktu, jak je patrné z výše uvedeného, dospěly správní orgány na základě správní úvahy vycházející především z vlastního posouzení zboží. Skutečnost, že společnost DISNEY ENTERPRISES, INC., 500 South Buena Vista Street, Burbank, 91521, USA, nepotvrdila v odborném vyjádření, zda se v případě zboží zabaveného žalobci a označenému ochrannými známkami Disney, Hannah Montana a Mickey Mouse jedná či nejedná o padělky, nemění nic na tom, že skutková podstata správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele byla naplněna. Z tohoto vyjádření pouze vyplývá, že vlastník těchto ochranných známk se necítí poškozen a že nepovažuje toto zboží za výrobky porušující jeho práva. Toto vyjádření tedy nevyvrací závěr žalovaného, že zboží zajištěné při kontrole není originálním a že jeho nabízením a skladováním došlo k naplnění skutkové podstaty daného správního deliktu. Co se týče části argumentace žalobce, že zboží mohlo být se souhlasem vlastníka ochranné známky určeno pro východní a asijské trhy, odkazuje soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 9, s nímž se ztotožňuje. Zboží nebylo řádně označeno a nelze předpokládat, že by vlastníci ochranných známk, kterými bylo zboží opatřeno, nedbali na to, aby výrobky

dodávané na trh splňovaly předepsané náležitosti a dosahovaly určitých kvalitativních parametrů. Soud považuje za potřebné připomenout i to, zboží bylo opatřeno nesprávnými čárkovými kódy. I tato okolnost napovídá, že se zboží na území České republiky nedostalo legální cestou. Námitka žalobce, že se jednalo pouze o méně kvalitní výrobky, nikoli však o padělky, není na místě. Z posouzení zboží včetně obalů a uvedených údajů na nich jednoznačně vyplynulo, že se jedná o zboží porušující práva duševního vlastnictví a že tato skutečnost byla zcela zřejmá bez dalších odborných posouzení.

24. Soud případ posoudil rovněž z hlediska požadavku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, dle kterého *„rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlédnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější“*. V době rozhodování správního orgánu I. stupně byla žalobci uložena pokuta za správní delikt podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o potravinách, za který bylo možné v době spáchání uložit podle § 24 odst. 10 pokutu až do výše 3 000 000 Kč. V důsledku novelizace zákonem č. 476/2013 Sb. došlo bez obsahové změny k posunutí odstavce 10 § 24 zákona o ochraně spotřebitele do § 24 odst. 12. V souvislosti se zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, zákon č. 110/1997 Sb. již nehovoří o správním deliktu, nýbrž příslušné protiprávní jednání nazývá přestupkem. Lze opět konstatovat, že trestnost žalobcem spáchaného přestupku nezanikla. Definice klamavého obchodní praktiky porušující práv duševního vlastnictví se nachází v § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně spotřebitele. Skutková podstata se nachází ve stejném ustanovení v § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele beze změny. Výše maximální možné sankce za spáchání tohoto přestupku (dříve správního deliktu), tj. do 5 000 000 Kč zůstala beze změny, s tím, že právní úprava sankce byla přesunuta do § 24 odst. 14 zákona o ochraně spotřebitele. Jelikož stávající právní úprava není pro žalobce příznivější, soud ke změně právní úpravy nepřihlédl.
25. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaným náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. května 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu